

De Kazerne

Wanneer men over de wijk Hazegras spreekt denkt men automatisch ook aan de kazerne die het einde van die wijk uitmaakt en de grens met het Bosje afbakt. Die kazerne werd opgetrokken op een deel van de stadsvestingen, die gebouwd waren in de tijd van de Franse bezetting. De oppervlakte die de kazerne inneemt, bedraagt iets meer dan 4 ha.

In een oud nummer van „De Plate” vinden we een beschrijving van de kazerne opgesteld door Filip Menu. In dit tijdschrift, verschenen in januari 1979, beschrijft Menu het hoofdgebouw, de officiersmess, de mess van de onderofficieren, de verbindingsgalerijen, de vroegere hospitaalkazerne, het bijgebouw en de vier bijgebouwen die elk naar een van de vier windstreken zijn gericht.

Een paar maal werd de kazerne vergroot. Het oudste gedeelte dateert van uit de vorige eeuw. Een eerste hernieuwing gebeurde kort na de Eerste Wereldoorlog maar ook na de Tweede Wereldoorlog werd er nog uitgebreid: er werd nl. een internationale ontminningsschool gebouwd.

Verhuis na ruzies met vissers

Vroeger lag het 1ste Linieregiment in Oostende gekazerneerd. Op het einde van de vorige eeuw kwam het tot hevige twisten en vechtpartijen tussen de soldaten en de vissers. De sankties bleven niet uit. Het 1ste Linieregiment moest Oostende verlaten en het 3de Linieregiment, dat toen in Gent gekazerneerd lag, verhuisde naar de Oostendse kazerne.

In die tijd was de dienstplicht, volgens het lotingssysteem, op vier jaar gebracht. Het leven van een milicien was soms onmenselijk. De dagelijkse oefeningen waren zeer zwaar, zo werd bijvoorbeeld het kamp van Beverlo te voet aangedaan. Men vertrok vanuit Oostende, gepakt en gezakt, met het militair muziekkorps voorop. Met volle moed marcheerden onze piotten dan. Aan het Sas-Slijkens keerde het muziekkorps terug en gedurende vier dagen werd er onverbidde-lijk gemarcheerd.

Ostende. — La Caserne. Soldats à l'exercice.

De oude kazerne-gebouwen van voor 1914. (circa 1905). Let op de turnoefeningen van enkele „schachten”.

Een zicht op een deel van de kazerne, na de herbouwing in 1920.

Na de oorlog kreeg de kazerne de naam van Generaal Mahieu, die gesneuveld was. Na de Tweede Wereldoorlog werd de kazerne een tijdje door de Engelse troepen gebruikt (de Duitsers

hadden de kazerne als bezetter ook gebruikt). De infanterie kwam later echter nooit terug want de intussen opgerichte Belgische Zeemacht zou de kazerne betrekken. De kazerne kreeg

voortaan de naam Bootsman Jonson, een Belgisch marine-onderofficier die sneuvelde in 1944 bij de Scheldegevechten voor de bevrijding van Antwerpen.

Omer Vilain